

Heftî 19#36

2019-09-14 00:08:24

Eylül 02 13:56

Polytheism may be byproduct of different tribes finding ways to cooperate: *I have my god, you have your god, though we feel your god is lesser than ours and you probably feel that our god is inferior, we will just show respect to each other and won't fight.*

Eylül 03 03:23

Mükemmel nedensellik nedir?

İki tarafı var, en az. Ontolojik olarak bütün olayların geçmişteki olayların toplamından kaynaklandığını söylemek. Ancak buradaki sorun *olay* kavramının sınırlarının belirlenemiyor olması. Kainatın bir andaki durumunu bir *olay* olarak görebilirsin ama diyelim bir adamın ayağının taşa takılmasının zamanda ve mekanda *olay sınırlarını* nasıl belirleyebilirsin?

İkinci mesele bizim bunun bilgisine kavuşmamızın imkansızlığı: Mükemmel nedensellik olsa bile bizim bunun bilgisine ulaşmamız nasıl mümkün olabilir?

Eylül 06 17:42

<https://laughingsquid.com/life-is-not-a-journey-alan-watts/>

Yolculuk mu daha mühim, hedef mi? Bir yere mi gidiyoruz, yoksa bulunduğumuz yerde mi sayıyoruz?

Işınlanma olursa yolculuğun keyfi kalmaz mı? Yoksa ışınlamalar serisi bir yolculuğa mı dönüşür.

Yolculuk adımların toplamıysa, adımların ne kadar büyük ve tabii ne kadar küçük olduğunun ne önemi var? Bir adımda göklere, bir adımda yere, bir adımda cennete ve bir adımda kutuplara... Adım atmayı bırakmadığın sürece yolculuk da sürecektir.

Eylül 07 02:06

Hayatının her anını başkalarının izni ve yardımıyla geçiren birinin, *objectivist* olması biraz komik değil mi?

İnsanın *ben yaptım* dediği hiçbir şey başkalarından soyutlanarak gerçekleşmiyor. O halde insanların kendisine daha çok yardım etmesini sağlamak... Yani onlara kendilerini geliştirecekleri imkanlar vermek ve genel zenginliği artırmak aslında *bencil* insanlar için de kritik. İnsanın başarısı ancak *cereyan* ve hareketle mümkün ve elinize toplayarak veya tek bir merkezde toplayarak bu hareketi yavaşlatmış oluyorsunuz.

Eylül 08 05:54

Sersemletici bir teori geldi Charles'ın aklına: Alt-sınıflar üst-sınıflardan daha mutluydu. Radikallerin iddia ettiği gibi, zenginlerin pahalı çılgınlıklarının yükü altında inleyen zavallı bir altyapı değillerdi; daha çok mutlu asalaklara benziyorlardı.

Fowles'ın *Fransız Teğmenin Kadını* kitabından bu.

İnsanın mutluluk ve mutsuzluğunun sosyal sınıfı ile bir alakası var mı? Aşağıdaysan sorumluluğun ve endişen daha az ve yukarıdaysan imkanın daha fazla. Eğer içinde bulunduğu yeri tam olarak kavıyor ve kendini olduğundan yukarıda görmüyorsan, mutluluğa ulaşman mümkün. Sadece *nasıl yaşamalı* sorusuna verdiği cevabı kendini tanıyarak vermelisin ve imkanlarını bilmediğin başka hayatlara bitmeyen bir özlem duymaktan uzak durmalı.